

ZGODOVINSKI ZBORNIK

PRIOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 67.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

3. Št. Ožbalt.

Matija Globočnik, lokalist, bosonogi razavguštinec: P. Hermagoras, doma v Radovljici, star 42 let, je bil posvečen v mašnika l. 1770. Imel je lepe zmožnosti, dar govornišva in krepko telesno zdravje. Dopršil je svoje bogoslovne študije v samostanu, kjer je 12 let služboval in zdaj že 3 leta v svetnem pastirstvu. Umril je tukaj dne 29. maja 1806. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil zelo prijazen, goreč, zgleden in dober duhovnik.

4. Zlato polje.

Fortunat Riser, lokalist, Ljubljčan, star 58 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. v Ljubljani, kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne nauke. Namizni naslov pa mu je dala graščina „Basileon“ na Hrvaškem. Zmožnosti je imel lepe, žal, da je opešal že na telesnih močeh. Služboval je izprva kot „oficial“ v ljubljanski stolnici, potem kot kaplan v Krašnji in zdaj kot lokalist tu, povsod brez graje, ker je bil goreč, pobožen duhovnik in zato tudi so ga ljudje radi imeli. Odtod se l. 1792. preseli na kroparsko Dobravo kot lokalist, a sklne ondi svoje življenje dne 18. marca 1796.

Vikariat: 5. Peče.

Valentin Trtnik, župnijski vikar, moravske župnije, Ljubljčan, 65 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1748. na naslov mestnega magistrata ljub-

ljanskega. Vse moči so že opešale. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani ter ima tudi konkurzni izpit. Služboval je kot kaplan izprva na Paki na Štajerskem, v Čemšeniku, v Šmariji, v Mengšu, povsod brez pritožbe, skupaj 39 let. Pozneje živi v Pečah v pokoju, kjer umrje 13. marca 1801, star okrog 80 let. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil pobožen, goreč, zgleden, dober duhovnik.

IX.

Dekanat: Kranjska gora.

Župnije: 1. Kranjska gora.

Kristijan Amadej Krušič,¹⁾ župnik in dekan, Ljubljčan, star 63 let, je bil v mašnika posvečen l. 1749. na naslov ljubljanskega mestnega magistrata. Več o njem ni zaznamovanega. Umril je v Ljubljani v frančiškanski župniji dne 5. avgusta l. 1805., star 80 let.

2. Dovje.

Valentin Lavtižar, (Lautesher), župnik, doma na Dovjem, star 58 let, je bil v Gradcu v mašnika posvečen l. 1758. „cum Dimissoriis“ na naslov škofjeloškega gospostva. Njegove zmožnosti so izvrstne in kot govornik je vse pohvale vreden, žal, da je

¹⁾ Dekani so o samem sebi le malo podatkov zapisali; menda vsled ponižnosti.

slabotnega zdravja. Modroslovje in drugo je dovršil v Ljubljani, školastično bogoslovje pa v Gradcu, kjer je dosegel stopnjo „magistri philosophiae“. Služboval je kot subsidiarij v Loki, v Kranjski gori in v Poljanah nad Škofjo Loko 5 let, povsod pohvalno. L. 1767. je prišel župnikovat na Dovje, kjer je ostal do svoje smrti 1803. Ljudje so ga radi imeli, četudi je bil samotarec, ker je bil zmeren, ljubezniv do bližnjega in zgleden duhovnik. Večkrat je bil sicer čmeren in oduren v občevanju, pa mu niso zamerili preveč, vedoč, da je bolehavost temu kriva.

Martin Praprotnik, subsidiarij, doma v Kropi, star 46 let, je bil v mašnika posvečen „cum Dimissoriis“ v Trstu l. 1768. na naslov kroparske občine. Bil je slaboten in bolehen mož srednje zmožnosti. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Bohinju 1 leto kot subsidiarij, potem pa na Dovjem do 15. aprila 1809, ko je v Gospodu zaspal. Bil je vsled bolehnosti zelo čmeren samotarec, sicer pa pobožen, zgleden duhovnik. resnega obnašanja. Ljudem ni bil nepovoljen.

3. Jesenice.

Jožef Anderle, župnik, Radovljčan, star 56 let, je bil v mašnika posvečen „cum Dimissoriis“ v Gorici l. 1757. na naslov treh kmetov: Tomaža, Jakoba in Martina Vodir „in Ponte Bochinensi“. Bil je dober govornik in zmožen mož, le v hribe je težko hodil, četudi je bil čvrst. Gimnazijo je obiskaval v Celovcu, modro- in bogoslovje pa je dovršil v Ljubljani. Služboval je 3 leta kot subsidiarij v Bohinju, 2 leti kot „alumnus“ v Gornjem gradu, 4 leta kot kaplan v Ljubnem na Štajerskem, 5 let v Pleiburgu na Koroškem, 2 leti na Vrhniki in 4 leta v Šmartinu poleg Kranja. Od l. 1778. pa župnikuje na Jesenicah. Bil je preprostega, prijaznega obnašanja, včasih nekoliko lahko-mišljenega. Ljudje so ga pa vendar radi imeli. Naposled je živel upokojen več let na Savi v graščini, kjer je umrl 30. maja l. 1810.

Gregor Walland, subsidiarij, Radovljčan, star 30 let, je bil v mašnika posvečen dne 7. julija 1788. „ad absolutorium generalis Seminarii Graecensis.“ Prvo leto semenišča t. j. enciklopedijo, cerkveno zgodovino in hebrejščino je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne nauke pa v Gradcu. Konkurz je napravil z odliko 1. maja 1793. Ljudje ga imajo radi. Prvo službo je imel na Jesenicah, kjer je nastopil 8. oktobra 1788. Z Jesenic gre kaplanovat k Sv. Jakobu v Ljubljano do 1798. Župnikoval je na Bohinjski Bistrici do 1800., v Zaspah do 1825. Bil je zgleden duhovnik. Umrl je v pokoju na Primskovem pri Kranju 19. maja 1832.

Vikariat: Bela peč.

P. Pij Debeljak, župnijski vikar, Ločan, star 50 let, je bil v mašnika posvečen kot kapucin meseca decembra l. 1763. v Zagrebu. Bil je govornik, imel je lepe zmožnosti in krepko, zdravo telo. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je kot redovnik dovršil deloma v Celju, deloma v Gorici in bil potrjen za „magistra“. V samostanu je živel kot redovnik 23 let, bil je spovednik, pridigar, vikar, gvardijan. Od l. 1793. dalje kaplanuje v Kropi, kjer je bil tudi beneficiat in umrl ondi dne 30. avgusta 1795. Bil je moder, previden mož, ljudje so ga radi imeli kot zglednega duhovnika, poštenega obnašanja. Tu sem je prišel l. 1787., odšel pa l. 1791. v Rovte kot vikar.

Lokalije: 1. Koroška Bela.

Jožef Ježek (Jescheg), lokalist, doma v Šentvidu nad Ljubljano, star 45 let, je bil v mašnika posvečen dne 21. decembra l. 1771. na naslov nekega šentvidskega kmeta, Matevža Komana. Bil je slabotnega telesa: bljuval je kri, a krepkega značaja. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil na graškem vseučilišču, kjer je napravil tudi doktorat. Služboval je izprva 7 let kot subsidiarij v Bohinju, potem pa kot kaplan v Logatcu, na Vrhniki, v Radovljici, v ljubljanski stolnici ter bil tudi vodja in spovednik ljubljanskih uršulink in zdaj je lokalist na Beli. Bil je učen in dober, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi imeli. Leta 1799. je šel župnikovat v Šentjur pri Šmarji, kjer je umrl 9. junija 1825.

Anton Belušek, sacelan na Javorniku v graščini, je imel lepe zmožnosti, krepko, zdravo telo, le govora ni bil zmožen slovenskega, ker je bil doma iz pičanske škofije. Bil je dober, zgleden duhovnik, pritožbe o njem ni bilo nobene ves čas, odkar prebiva pri baronu Zoisu; zdaj ga pa že mesec dni ni doma, zato je ni o njem natančnejših podatkov.

Jožef Respet, razsacelan na Savi pri Jesenicah, je bil doma v Cirknem na Tolminskem, imajoč 45 let. Posvetili so ga v mašnika v Gorici l. 1767. Namizni naslov sta mu dala dva kmeta, Janez Respet in Anton Pirih iz vasi Bukava na Goriškem. Zmožnosti ima lepe, četudi ni bil nadarjen, in tudi krepko zdravje. „Humaniora“ je študiral v Gradcu, filozofijo in bogoslovje pa v Ljubljani. Izprva je služboval v svojem rojstnem kraju kot kurat 3 leta, potem pa je bil na mnogih krajih kot graščinski hišni duhovnik. Zdaj pa želi zopet stopiti v dušno pastirstvo, za kar ima dovolj zmožnosti. Na Jesenicah je služboval 6 mesecev na Savi, v l. 1788. – 1799. na blejski Dobravi, potem pa na

Koprivniku kot lokalist do l. 1815., ko stopi v pokoj dne 1. maja ter umrje ondi dne 8. avgusta 1818. Bil je modrega, poštenega obnašanja, zgleden in zmeren duhovnik, žal, da malo jeclja, kar ni prijetno za govornika.

2. Radeče.

P. Honorij Teršan, lokalist, razkapucin, doma v Smledniku, star 35 let, je bil meseca junija l. 1777. v mašnika posvečen v Zagrebu. Bil je krepkega značaja in telesa, pa dober govornik. Modroslovje je dovršil v Zagrebu, bogoslovje pa na graški univerzi, kjer je bil lektorjem potrjen. Služboval je kot redovniški spovednik v Gradcu in v Ljubljani 1 leto, potem so ga poslali kot subsidiarija v Kranjsko goro, kjer je ostal 4 leta in 2 meseca, in zdaj je od adventa l. 1787. lokalist tu, kjer je tudi umrl 12. junija 1821. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil blag in dober in zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja in natančen v spolnjevanju svojih dolžnostih.

X.

Dekanat na Sori.

Župnije: 1. Sora.

Ignacij Karner, župnik in dekan, porojen v Radovljici dne 30. julija 1732., je bil v mašnika posvečen l. 1755. na naslov 3000 gld. gospostva „Hubenfeld“. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Moči ni več trdnih. Služboval je izprva kot vikar v Mošnjah, potem kot klariški kaplan v Ljubljani, nadalje kot kaplan kranjski 10 let, naklanski pa 3 leta. Župnikoval je v Podbrezju 4 leta in od 24. oktobra 1777 pa na Sori do 1793., v Naklem do 1795, ko je dne 15. avgusta umrl.

Jernej Boštjančič (Bastianschitch), kaplan, je bil porojen v Mešačah župnije mošenjske l. 1754. V mašnika so ga posvetili na naslov občine „Savoshe“ l. 1779. Zmožnosti njegove so izvrstne, telesne moči srednje, govornik pa je dober. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Ljubljani po novi metodi pohvalno. Služboval je v Ljubnem, na Bledu, v ljubljanski stolnici in zdaj na Sori prav pridno, skupaj že 6 let. Od l. 1791. do 1806. v Radovljici vikar, potem župnik v Lescah do l. 1818., ko je od kapi zadet umrl 14. januarja. Obnašanja je priporočljivega, življenja zglednega.

Jozef Jenko, župnikov vikar, porojen v Šiški šentvidske župnije l. 1761., je bil v mašnika posvečen na naslov graškega glavnega semenišča dne 6. julija 1788 ter je nastopil svojo službo dne 29. julija. Ostal je ondi do l. 1790. Zmožnosti ima izvrstne, moči krepke

in dar govorništva dober. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Gradcu s prvim redom. Obnašanja je prav priporočljivega.

2. Brezovica.

Janez Werhand (Brgant), župnik, je bil porojen v Vodica l. 1745. — Zmožnosti so dobre, dober tudi dar govorništva, slabotne pa telesne moči. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani, kjer so ga posvetili v mašnika na titel gospostva „Croysenbach“ 15. maja l. 1769. Služboval je od l. 1774. v Krajini na Štajerskem, potem je kaplanoval v Kranju, zdaj pa že 3 leta župnikuje tu. Življenja je zglednega, obnašanja priporočljivega. Preselil se je na boljši svet dne 6. aprila l. 1797. v Ljubljani.

Andrej Cuderman, kaplan, porojen na Beli preddvorske župnije l. 1758., posvečen pa v mašnika dne 6. julija 1788 na naslov verskega zaklada. Zdravja ni bil trdnega, zmožnosti pa izvrstne in tudi dober govornik je bil. Bogoslovne nauke je vse pohvalno dovršil v Gradcu. Služboval je od avgusta na Brezovici. L. 1793. je bil kaplan v Škocijanu na Dolenjskem, l. 1796. že v Cerkljah. Od 1799.—1802. dekan vrhniški, potem pa šmartinski do smrti. Bil je zgleden duhovnik. Umrl je 7. marca 1822.

Mihael Gorjup, sacelan v „Mostallu“, je bil porojen v Šentvidu nad Ljubljano l. 1731. Bil je zdrav in lepih zmožnosti, Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. V pastirstvu ni nikjer služboval. Obnašal se je pohvalno, živel zgledno. Umrl je ondi 5. avgusta l. 1807.

3. Dobrova.

Andrej Ahačič, župnik, se je porodil v Ljubnem podbrežke župnije na Gorenjskem 23. oktobra 1758. Posvetili so ga v mašnika na naslov Simona Miheč dne 17. marca 1782. Zmožnosti ima izvrstne, dar govorništva, pa tudi dobro zdravje. Bogoslovje je v Ljubljani dovršil po novi metodi z veliko pohvalo. Služboval je najprej kot „alumnus“ v Gornjem gradu, potem pa kaplanoval na Sori in na lgu. Od 14. septembra 1785. pa župnikuje na Dobrovi. Od l. 1808. je župnikoval pri Sv. Petru v Ljubljani do 1815., potem pa v Šmariji pod Ljubljano, kjer je bil tudi dekan do l. 1839. Ljudem je zelo priljubljen, obnašanja in življenja je zglednega. Umrl je v Ljubljani v pokoju 23. avgusta 1846.

Anton Tičar, kaplan, se je porodil dne 15. januarja 1746. v Vogljah šenčurske župnije, posvečen pa je bil v mašnika dne 22. decembra 1770. Zdrav je in zmožen ter dober govornik. Bogoslovje je

dovršil v Ljubljani. Službuje od 19. septembra 1772 vedno na Dobrovi, kjer je ostal do svoje smrti, naposled v pokoju, dne 19. maja 1824. Živel je zgledno, obnašal se prav pohvalno, ljudje so ga radi imeli, bil jim je velik dobrotnik.

4. Šentvid nad Ljubljano.

Janez Marijan Grundtner, župnik, pozneje konzistorialni svetnik. O njem ni nič znanega. Iz Šentvida je šel v Moravče župnikovat, kjer je umrl dne 24. oktobra 1818. Bil je tudi častni kanonik. (Glej ljubljansko stolnico!)

Jožef Mulej, kaplan, rojen v Bodešičah na Bledu, 18. marca 1748. V mašnika je bil posvečen 23. septembra l. 1775. na naslov gospostva „Shneberg“, je zmožen, zdrav in ima tudi dar govorništva. Bogoslovje je dovršil po novi metodi v Ljubljani. V dušnem pastirstvu slušbuje od l. 1778., in sicer kot prefekt semeniščnikov v Ljubljani, kot vikar v Grižah, kot kaplan v Starem trgu, v Smledniku in zdaj v Šentvidu. L. 1793. je že župnikoval na Zalem logu, l. 1802. do 1806. v bohinjski Srednji vasi, naposled v Šentvidu nad Ljubljano do svoje smrti dne 11. junija 1833. Obnašanja je pohvalnega, življenja je zglednega, zato je tudi priljubljen. Bil je tudi dekan.

Martin Sumrek, župnikov vikar, je bil porojen 1. novembra 1749 v šentpeterski župniji v Ljubljani, kjer je dovršil tudi vse svoje vede. V mašnika so ga posvetili dne 25. septembra 1775 na naslov nekaterih freisinških podložnikov. Zdrav je, zmožen tudi in dober govornik. V dušnem pastirstvu slušbuje od l. 1785., in sicer izprva kot uršulinski kaplan v Ljubljani in zdaj tu vikar, pozneje kaplan, l. 1800. je bil beneficiat na Skaručini, l. 1805. že v Trbojah ekspozit, kjer je 12. aprila 1806. umrl. Bil je zglednega življenja brez vsake graje, dobrega značaja.

Lokalije: 1. Preska.

Anton Jugovic, lokalist ali župnik, rojen v Trstu dne 18. januarja 1744. Svoje bogoslovne nauke je privatno dovršil kot kartuzijanec v Bistri (Vallis iocosa) pri Vrhniki. V mašnika so ga posvetili 23. januarja 1767. Kot redovnik je živel v samostanu 19 let do 1782. Novincem je bil 17 let učenik in 14 let prelatov vikar. Imel je izvrstne zmožnosti, bil je krepkega zdravja in dober govornik. Kot duhovnik je bil goreč, zgleden in pobožen mož. Ljudje so ga zelo radi imeli. V Preski je služboval od 26. julija 1786. kot kurat ali župnik, poprej od 22. januarja 1784 pa kot lokalist. Umrl je tudi ondi 22. januarja 1807.

2. Sv. Katarina (Topol).

Gabrijel Dornik, razkapucin, lokalist, rojen v Kranju l. 1749. Bil je dober govornik, imel lepe zmožnosti, žal, da je bil slabotnega zdravja. Svoje bogoslovne nauke je privatno dovršil kot redovnik. Bil je goreč in natančen duhovnik, zglednega življenja, pobožen mož, katerega so ljudje radi imeli. Služboval je pri Sv. Katarini od l. 1787. nekaj let, pozneje gre v Trboje kot ekspozit, naposled pa v Naklo in na Dobravo, kjer je umrl kot penzionist dne 20. februarja l. 1822.

XI.

Dekanat: Poljane nad Škofjo Loko.

Župnije: 1. Poljane.

Valentin Notar, župnik in dekan, Ločan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen l. 1765. Namizni naslov ima v starološkem gospostvu. Izšolal se je v Ljubljani, kjer je dovršil tudi modroslovje in moralko, druge bogoslovne nauke pa v Gorici. Služboval je v Železnikih 3½ leta, v Loki 20 let ter župnikuje od l. 1788. v Poljanah. Nad 20 let je živel naposled v Škofji Loki v pokoju in ondi umrl 1. junija 1828.

Jernej Proj, prvi kaplan, Ločan, star 37 let, je bil v mašnika posvečen l. 1775. Namizni naslov ima v starološkem gospostvu odkazan. Bistrega uma mož in izvrsten govornik ni bil prav trdnega zdravja. Svoje šolske in bogoslovne nauke je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in še rad prebira knjige. Tudi konkurzni izpit je napravil povsem s prvim redom. Služboval je izprva 4 leta v Loki brez posebnega opravila, potem 5 let že v Poljanah, kamor je prišel iz Sorice, kjer je bil 2 leti subsidiarij, v Šentjurju pri Kranju 3 leta, v Lučinah lokalist par mesecev, v Javorju, v Žireh, v Zavracu. Naposled je živel v Loki v pokoju 20 let. Ljudje so ga imeli radi, živel je zgledno, goreč je bil v svoji službi, trezen in razsoden. Umrl je 7. aprila 1824.

Jožef Rutar (Rothar), drugi kaplan, doma v Tolminu v Nemških Rovtih, star 34 let, je bil posvečen v mašnika l. 1780. Bil je dober govornik, zmožen mož, le šibek za to težko službo. Vse svoje nauke je dovršil v Celovcu. Služboval pa je 4 leta kot subsidiarij v Nemških Rovtih, v Sorici 3 leta, od sv. Jurija l. 1788. pa kaplanuje v Poljanah. L. 1792. je kaplanoval že v Nevljah, l. 1795. v Višnji gori, l. 1797. je bil vikar v Leskovici pod Blegošem, kjer je umrl dne 8. februarja 1801. Obnašal se je pošteno, živel zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Luka Maček, kurat penzionist, doma v Poljanah, star 85 let, je bil v mašnika posvečen l. 1731.

Bil je že slaboten po telesu, a ne po duhu. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani in je jako več in izveden v školastičnih rečeh. Služboval je kot vikar v Leskovici 24 let, potem pa 14 let kot valetudinarij v Poljanah že l. 1788. Umrl je 90 let star l. 1794. Živel je prav zgledno, obnašal se vedno spodbudno, ljudje so ga silno radi imeli, zlasti še, ker je bil revežem vedno v pomoč. Opešal je na očeh, pa tudi na sluhu.

Valentin Demšar, kurat, domačin, star 50 let, je bil v mašnika posvečen l. 1762. Namizni naslov so mu dali podložniki kriškega gospostva iz Lahovič cerkljanske župnije, in sicer Luka Strukelj, Janez Lippar in Matevž Žontar (Schunter), kateri so mu pa odrekli vzdrževanje. Vsled tega se je vnela pravda pri okrožnem glavarstvu, ki pa l. 1788. še ni bila rešena. Bil je bistrega uma, dober govornik, a zdaj je tako opešal, da že drugo leto ne more več maševati. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 5 let v Javorjih kot ekspozit in ravno toliko let v Leskovici kot vikar. Kaplanoval je 2 leti tudi v Žireh, kjer je jel pešati na močeh, in zato je prišel v Poljane v pokoj. V svoji bolezni in trpljenju je imel Jobovo potrpežljivost. Bil je blag, zgleden duhovnik, ljudje so ga vedno radi imeli. Noge njegove so trpele, da ni mogel hoditi.

2. Trata.

Valentin Bogataj (Wagathay), župnik, doma v Poljanah, star 38 let, je bil posvečen v subdiakona 18. marca l. 1774., v mašnika pa l. 1775. Boljšega uma in zdravja je bil, kakor pa govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot kaplan v Poljanah in kot učitelj na ondnotni trivialki, potem je postal beneficiat Oblakov na Trati, kjer je dne 20. aprila 1788 nastopil kot župnik. Njegova odurnost, njegovo občevanje posebne vrste ga ni prikupilo pri ljudeh, četudi je bil dober duhovnik. L. 1813. stopi v pokoj in se preseli v Poljane, odtod čez nekaj let v Loko, odtam pa dne 30. julija 1823. v večnost.

Frančišek Šavnik (Schaunig), kaplan, rojen v Gabrijah na Vipavskem, star 32 let, je bil posvečen v mašnika l. 1785. Kot govornika so ga zelo hvalili, sicer pa ni bil krepkih moči. Izšolal se je v Gorici, modroslovje je dovršil v Ljubljani, vse bogoslovne nauke pa na Dunaju. Služboval je 2 leti v Škofji Loki kot subsidiarij, od 1. julija 1788 pa kaplanuje na Trati. L. 1793. je bil lokalist v Javorju, l. 1790. ekspozit na Gori, l. 1792. kaplan v Stari Loki, l. 1802. zopet, naposled beneficiat na Vačah, kjer je umrl 28. decembra 1805. Bil je večkrat bolehen, živel je zgledno, kot dobrega duhovnika so ga ljudje zelo radi imeli.

3. Žiri.

Martin Prenner, župnik, Ločan, 41 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1771. Zmožnosti je imel izvrstne, bil je krepkega telesa, govornik pa srednje vrste. „Humaniora“, filozofijo in moralko je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne vede pa v Lincu. Služboval je 1 leto v Spodnji Idriji kot kaplan, 6 let v Loki brez službe in zdaj že 9 let župnikuje v Žirih. L. 1793. je bil kurat na Dovjem, l. 1796. pa že lokalist v Stranjah nad 5 let. Bil je jako zgovoren in zabaven mož, zgleden duhovnik, samo včasih premalo resnoben; ljudje so ga radi imeli.

Jakob Prevodnik, župnikov subsidiarij, Ločan, 40 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1773. Srednje zmožnosti in zdravja mož je „humaniora et philosophiam“ dovršil v Ljubljani, bogoslovne vede pa v Gradcu ter ima tudi konkurzni izpit. Služboval je 1 leto v Loki, 13 let pa v Žirih, kjer je bil 9 let tudi učitelj šole. L. 1793. lokalist na Selih pri Kamniku, kjer je umrl 30. novembra 1820, podpisan za „Luko“. Živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli, le včasih je bil nekoliko površen.

Jakob Kalan, kaplan, Ločan, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1774. Njegov dar govornišva premaga njegove zmožnosti, tudi je krepkega zdravja. „Humaniora et philosophiam“ je dovršil v Ljubljani, bogoslovje pa v Gorici in je tako priden v prebiranju knjig, da je l. 1787. napravil konkurzni izpit s prvim redom. Služboval je kot subsidiarij v Škofji Loki 1 leto, kot zgodnjik v Mengšu na Goričici 2 leti, kot subsidiarij v Ihanu 5 let in zdaj že 5 let v Žirih. L. 1793. je že v Poljanah kaplanoval, l. 1796. je bil lokalist na Vranji Peči, l. 1805. vikar na Črnučah, kjer je umrl dne 21. januarja 1810. Bil je takega značaja, obnašanja in zglednega življenja, da so ga ljudje povsod silno radi imeli. Živel je trezno in bil moder duhovnik.

Jakob Bric, duhovnik v Ledinah žirovske župnije, doma na Tolminskem, je prišel tu sem šele meseca novembra l. 1788. Služboval je 2 leti na Zalem logu, več se ne ve o njem. Videti je, da je zmožen mož in kot duhovnik poštenega obnašanja in življenja.

Vikariati: 1. Leskovica.

Filip Pirih, župnijski vikar, doma na Sv. Vida gori na Tolminskem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1782. Kot govornika so ga hvalili, bil je bistrega uma in krepkega zdravja. Izšolal se je v Celovcu, modroslovje, jezike in sv. pismo je študiral v Gradcu, druge bogoslovne nauke pa v Gorici. Služ-

boval je 4 leta kot subsidiarij na Zalem logu in kot vikar v Leskovici že 2 leti. Pozneje pride v Sorico, kjer je nad 25 let pastiroval in zgradil novo župnišče. Deloval je povsod prav uspešno, bil je dober, zgleden in zelo priljubljen duhovnik brez napak. Umrl je ondi dne 15. julija 1821.

2. Nova Oselica.

Andrej Nemec, župnijski vikar, doma v šentpeterskem predmestju zunaj Gorice, star 42 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. Bil je čvrst, zmožen in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici ter napravil l. 1778. tudi župnijski izpit s prvim redom. Služboval je poldrugo leto kot subsidiarij v Gorici, 8 let kot ekspozit pri Sv. Florijanu na Gričih, potem 2½ leti kot kaplan v Spodnji Idriji, in to povsod s tako gorečnostjo, da mu je škof l. 1783. ponudil sedanjí vikariat. L. 1805. je župnikoval že v Spodnjem Tuhinju, kjer je umrl dne 25. decembra 1810. Bil je zgleden, čednosten, dober duhovnik, ljudje so ga povsod zelo radi imeli, bil je brez napak.

3. Stara Oselica.

Anton Godec, župnijski vikar, doma v Poljanah nad Škofjo Loko, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1783. Mož je bil srednjih zmožnosti in moči, govornik pa ni bil. Izšolal se je v Celovcu, filozofijo je dovršil na Reki, bogoslovje pa v Gorici. Priden je tako v berilu, da je l. 1787. pohvalno napravil konkurzni izpit. Služboval je 1 leto kot subsidiarij v Poljanah, 4 leta pa kot vikar v Stari Oselici. L. 1796. je bil že lokalist na Vrhu pri Sv. Treh kraljih, kjer je dne 7. avgusta 1805 ostavil to solzno dolino. Živel je prav spodbudno in zgledno, obnašal se je tako, da so ga ljudje zelo radi imeli in spoštovali. Imel je le to hibo, da je malo jecljal, a vendar so ga poslušalci umeli.

Lokalije: 1. Javorje.

Matija Ažbe, lokalist, domačin, star 48 let, je bil v mašnika posvečen l. 1764. Kot govornika so ga zelo hvalili, bil je bistrega uma, zdravja pa srednjega. Izšolal se je deloma v Ljubljani, kjer je dovršil tudi bogoslovje, deloma pa v Gorici. Pri konkurznem izpitu 24. septembra 1787 je skoro v vseh predmetih prejel prvi red. Služboval je v mestu Idriji 6 let, v v Poljanah 9 let kot kaplan. Potem je bil v Javorjih kot kurat 7 let in od 16. aprila 1788 lokalist. Ondi je živel naposled tudi kot penzionist več let ter umrl dne 9. aprila 1822. Mož je bil dober, zgleden, povsod zelo priljubljen duhovnik brez napak.

2. Lučine.

Jernej Terček, provizor lokalne kaplanije, domačin, porojen 17. avgusta 1716, star 72 let, je bil v mašnika posvečen 30. marca 1743. Starček je že zelo opešal na močeh, vendar je pa še dober govornik. Vse svoje šole je dovršil v Ljubljani. Prebira knjige tako, da je prav pohvale vreden provizor in natančen v svoji službi. Dne 25. februarja 1745 je bil potrjen „pro operario in Siessenperg“ na Štajerskem. Služboval je potem kot kaplan v Trziču 15 let, kot lokalist v Goričah naklanske župnije 25 let in zdaj v Lučinah že 3 leta. Tukaj je tudi ostal do svoje smrti dne 15. januarja 1793. Bil je pobožen, zgleden duhovnik brez napak, blagega srca, zato so ga ljudje povsod radi imeli.

3. Sv. Trije kralji na Vrhu.

Jožef Farger, lokalist, doma v Kranju, star 47 let, je bil l. 1766. v mašnika posvečen. Bil je slabotnega zdravja, a dober in zmožen duhovnik. „Humaniora et philosophiam“ je dovršil v Ljubljani, bogoslovne nauke pa na graški univerzi. V dušnem pastirstvu je od l. 1771. Bil je prefekt v ljubljanskem semenišču v letih 1771.—1773., kaplan na Vranskem do 1775. in v Pilštajnu do 1778. ter pri ljubljanskih klarisah do 1782., potem je bil kot zgodnjik na Sori 1782—1784, ekspozit pri Sv. Treh kraljih in od 6. julija 1788 pa lokalist. Naposled je živel v pokoju v Čemšeniku. Ljudje so ga radi imeli, živel je modro in se pošteno obnašal. Dobro kapljico je pa rad imel, zato je bil posvarjen, pa se je poboljšal. Umrl je 60 let star.

4. Zavrac.

Anton Grošelj (Grossel), lokalist, doma v Žirih, star 30 let, je bil v mašnika posvečen l. 1786. Mož je bil slaboten „Humaniora“ je dovršil v Ljubljani in v Celovcu, modroslovje in bogoslovje pa v Ljubljani, kanonično pravo, pastoralko in praktično leto pa v Gradcu. 1 leto in 3 mesece je služboval v Žirih, potem pa v Zavracu. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik. Leta 1795. je že nekaj let župnikoval v Žirih, kjer je umrl dne 21. decembra 1801.

XII.

Dekanat: Šmarije.

Župnije: 1. Šmarije.

Baron Leopold Kajetan pl. Gallenfels, župnik in dekan, Ljubljančan, dne 5. novembra 1747 rojen v stolni župniji, šteje 42 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. kot zatiški menih cistercian. Telesno je bil že zelo opešal. Izšolal se je v Ljubljani deloma

in v Gradcu, kjer je dovršil tudi bogoslovje. Služboval je 10 let v Šentvidu pri Zatičini in 9 let že župniku tu, kjer je ostal do 22. avgusta 1813, ko je umrl. — Bil je rad v veseli družbi. — Oče mu je bil Andrej Evzebij, mati Neža Rebeka. Mož je bil učen, bakalavrij prostih ved.

Sebastijan Peteani, prvi kaplan, rojen v Gabrijah na Goriškem, star 42 let, je bil v mašnika posvečen leta 1770. na naslov lastnega patrimonija. Zmožnosti je imel dobre, telesne moči pa šibke, besede je naglašal po laškem naglasu. Bil je dober, goreč, zgleden duhovnik, samoto ljubeč in ljudem zelo priljubljen. Vse svoje študije je dovršil v Gorici. Služboval je 1 leto doma, potem je kaplanoval 6 let na Mirni, 6 let v Čemšeniku in 3. leto tu v Šmariji do 1795. Potem je bil lokalist na Kopanju in naposled je umrl 12. septembra 1814 kot graščinski duhovnik v Boštanju pri Žalini v pokoju.

Maksimilijan Bregar (Wreger), drugi kaplan, rojen 9. oktobra, doma v Višnji gori, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 9. julija 1775 na naslov gospostva „Tufstein“ grofa Lichtenberškega. Mož je bil dobrega uma, čvrstega zdravja in prijeten govornik. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot kurat v Višnji gori in na Krki 5 mesecev, kot vikar v Mengšu 6 let in 9 mesecev, kot kaplan v Dobrničah 3 leta, in zdaj tu že 11 mesecev. Odtod gre l. 1791. v Žužemberk, odtam pa l. 1795. v Šentvid pri Zatičini za beneficiata, izprva tudi kaplana, do l. 1827. Nato gre v pokoj in živi ondi do 4. septembra 1842, ko je v Gospodu zaspal starček 91 let. Bil je jako goreč, pobožen in zgleden duhovnik. Ljudje so ga zelo radi imeli.

Andrej Lampič, sacelan v boštanski graščini (Weissenstein) pri Šmariji, rojen v šentpeterski župniji v Ljubljani, star 71 let, je bil v mašnika posvečen l. 1742. na naslov barona Wolkensberga v puštalski graščini. Bil je jako zmožen mož. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Prav izvrstno je služboval kot kurat na raznih krajih 41 let in zdaj je v pokoju. Živel je prav spodbudno zgledno, bil je obče spoštovan. Umrl je 80 let star.

Grof Karol Žiga Ursini pl. Blagay, razcistercian iz Zatičine, rojen v boštanski graščini, takrat v šmarijski župniji, sedaj star 46 let, je bil l. 1766. v mašnika posvečen. Mož je bil grbast in srednje duševne zmožnosti. Prve svoje študije je dovršil v Ljubljani, višje bogoslovne in oboje pravo pa na Dunaju. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval in zdaj živi na svojem domu. Naposled je živel še 11 let v Ljubljani v pokoju. Bil je jako dobrega obnašanja in zglednega življenja. Umrl je 1. januarja 1811.

Jožef Rudolf Alojzij pl. de Coppinis, sacelan v graščini Lesičje (Gayrau) v Šmariji, kjer je bil tudi rojen 12. marca 1755, sedaj star 34 let, je bil l. 1778. v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija. Boleha na umu in na telesu. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu ni nikdar deloval. Življenja je zglednega, obnašanja spodbudnega, napak nima nobenih. Ko je ozdravel, je bil postal ljubljanski kanonik, kar se bere že l. 1796. Umrl je ondi 2. aprila 1816.

2. Škocijan pri Turjaku.

Andrej Bohinc, župnik, rojen v Železnikih, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1757. Namizni naslov mu je dal baron Leopold Schwab pl. Lichtenberg na graščini „Geschiess“. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiarij v Nevljah in Kamniku 3½ leta, kot kaplan v Nevljah 1 leto, v Kamniku pa 5 let z najboljšim uspehom. Župniku je pa v Škocijanu že nad 20 let od l. 1767. Umrl je ondi star okrog 70 let dne 4. januarja l. 1803. Mož je imel lepe zmožnosti, na telesnih močeh že peša, govornik pa je jako dober, vzgojevalen. Kot duhovnik je jako goreč, zelo priljubljen, moder, ponižen in varčen mož, zglednega življenja.

Lovrenc Šimec (Schimiz), kaplan, star 48 let, rojen v Radomljah pri Kamniku, je bil posvečen v mašnika l. 1767. na naslov treh kmetij na Zgornjem Brniku v sporazumu gospostva graščine „Habbach“. Bil je krepkega zdravja in umljiv govornik. Dovršil je v Ljubljani vse svoje nauke. Služboval je 1½ leta v Nevljah, 2 leti v Škocijanu pri Turjaku kot subsidiarij in potem 18 let in še čez, kot kaplan ravno tu povsod prav uspešno. Odtod je šel kot lokalist v Želimlje, kjer je pa ostavil svet dne 18. maja l. 1808. Bil je miroljuben in pobožen mož, ves goreč in zgleden, čednosten duhovnik brez napak, zato so ga ljudje tudi spoštovali in radi imeli.

Andrej Klarič, subsidiarij župnikov, doma v župniji „Kostel“ na Kranjskem, star 38 let, je bil v mašnika posvečen na naslov 6 kmetov iz iste župnije, ki so podložni gospostvu „Kostel“, pa z dovoljenjem gospostva 2. aprila l. 1777. Njegova zmožnost je dobra, zdravje trdno, govornik je razumljiv. Izšolal se je v Zagrebu, bogoslovne nauke pa je vse dovršil na Dunaju. Prav uspešno deluje že 4½ leta v tej župniji; je pobožen, goreč in zgleden duhovnik, ki tudi napreduje v čednostih. Ljudje ga imajo radi. Pozneje je bil par let vikar v Rakitni in nato je župnikoval l. 1800.—1827. v Hinjah, odkoder se poda v Ribnico kot zlatomašnik v pokoj. Ondi je umrl dne 19. oktobra 1833.

Lokalije: 1. Št. Jurij.

Luka Resosa, lokalist, doma v Cirknici, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov kameralnega gospostva: „Bistra“; ima dar govornišva in je tudi krepak v močeh. Dovršil je svoje nauke deloma v Ljubljani: nižje, deloma v Gorici: bogoslovne. Služboval je 6 let kot vikar v Šentvidu, kot kaplan v Žalcu 3 leta in zdaj že 2 leti tu kot lokalist, a z malim uspehom. Odtod je šel v Dob kaplanovat. L. 1796. je bil župni upravitelj v Dolu do 1797, potem vikar v Beli peči do 1809, župnik v Zatičini, kjer je umrl dne 2. aprila 1816. Bil je bolj lahkomisljen, površen v svoji službi in zato ljudem ni ugajal, zlasti ne, ker je bil nepremišljen v govorjenju in malokdaj doma. Bil je nemirne duše. Posvarjen je bil večkrat.

2. Polica.

Luka Langerholc, lokalist, Ločan, star 39 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov treh kmetov pod župnikovim gospostvom in z njegovim dovoljenjem. Bil je krepak mož srednje zmožnosti, a jako praktičen in poljuden govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 7 let kot kurat v Škocijanu pri Turjaku, 5 let v Šmartnem pri Litiji in že 3 leta tu kot lokalist, povsod prav uspešno. Preselil se je v večnost dne 8. maja 1807. Bil je moder in previden mož, priljubljen, dober, goreč in zgleden duhovnik.

3. Rudnik.

Janez Floribert Pogačnik, lokalist, razfranciškan, doma v šentpeterski župniji v Ljubljani, star 29 let, je bil v mašnika posvečen 1783. Bil je zmožen in zdrav ter poseben govornik. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje je dovršil v samostanu, orientalske jezike pa v Gradcu. Mož je silno goreč duhovnik, spodbudnega, zglednega življenja brez napak, zato pa tudi zelo priljubljen pri ljudeh. Služboval je v Predvoru in kot lokalist v Rudniku 3 leta in 9 mesecev, na obeh krajih prav plodonosno. Leta 1799. je že župnikoval v Dolu, l. 1805. pa na Homcu do l. 1812., ko se je preselil na Štajersko.

4. Žalina.

Matija Zdešar, lokalist, doma v Šentvidu nad Ljubljano, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov gospostva velesalskega. Bil je že

slaboten, a vendar dober govornik. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gradcu in prav pridno še prebira. Služboval je kot vikar v Krašnji in v Šentvidu nekaj let, zdaj pa že 2. leto v Žalini, skupaj 12 let ter prav plodonosno deluje. Ljudje so ga radi imeli, četudi je bil včasih prijatelj vinu, a se je na podlagi opominov poboljšal.

Vikariati: 1. Kopanj.

Anton Zonfagnini, župnijski vikar, ekspozit, doma v Korminu na Furlanskem, star 49 let, je bil na naslov patrimonija svojih sorodnikov v mašnika posvečen l. 1763. Govornik ni bil, talenta srednjega, pač pa zdrav mož. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Služboval je 10 let kot vikar, 13 let pa kot kaplan na Štajerskem, Laškem in Kranjskem in zdaj na Kopanju službuje kot ekspozit. Ljudem kot Lah ni všeč, dasiravno je moder mož, lepega obnašanja, pobožen in zgleden duhovnik. Slovenščine ni bil zmožen zadosti in tudi ne razločen v izgovoru, glas je bil premehek, ženski. Umrl je ondi dne 1. maja 1795.

Anton Kalčič (Calich), sacelan v graščini „Zobelsberg“, doma pri Sv. Matiju v Kastavi, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1753. Bil je mož krepkega telesa, zmožnosti pa srednje. Vse svoje študije je dovršil na Reki. Potrjen in izprašan za dušno pastirstvo je bil, a nikjer ni služboval. Obnašal se je izpodbudno in živel po duhovsko brez graje. Umrl je ondi dne 30. novembra l. 1812.

2. Lipoglav.

Janez Nepom. Božič (Woshitsch), župnijski vikar, doma v Mošnjah na Gorenjskem, star 34 let, je bil v mašnika posvečen l. 1778. na naslov gospostva Trebnje gosp. Jožefa pl. de Wallensberg. Mož je bil zmožen, zdrav in dober govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je kot kurat na Sori in na Igu, kjer je tudi kaplanoval in zdaj je lokalist tu. Službuje prav plodonosno že 10 let. Življenja je brezmadežnega, pobožen je in zgleden duhovnik, vina ne pije in ljubi samoto, vendar pa ljudem ne ugaja. Umrl je tukaj dne 2. januarja 1818.

(Dalje.)

Vsebinska: Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.